

Ο κόσμος του Επενδυτή

5-6 Απριλίου 2003

Ματίνα Καλτάκη

Το βασίλειο του φόβου είναι «Κβετς»

[...] Προφανώς η σκηνοθέτιδα στήριξε την ερμηνεία του «Κβετς» στην επίμονη αυτοσχεδιαστική προετοιμασία και στην πλήρη σωματική εμπλοκή των ηθοποιών. Άλλωστε δύο σκηνές του έργου είναι από γραφής προορισμένες να ερμηνευθούν αυτοσχεδιαστικά. Η Ποζέλη προχώρησε τη σύλληψη ένα βήμα παρακάτω- ενέταξε σε συγκεκριμένες στιγμές της παράστασης κούκλες κουκλοθεάτρου, απ' αυτές που εφαρμόζουν στο χέρι. Έτσι στην ουσία πρόσθεσε ένα επιπλέον φίλτρο μεταξύ των θεατών και της σκηνικής δράσης που αύξησε τα κωμικά αποτελέσματα.

Το «Κβετς» είναι ιδανική περίπτωση για να εξετάσει κανείς μερικά «παράδοξα» της κωμωδίας. Αυτά που συμβαίνουν επί σκηνής στο έργο του Μπέρκοφ, ακόμη και οι μύχιες σκέψεις των προσώπων, είναι πολύ οικεία σε όλους μας.

Στην κωμωδία όμως δεν πρέπει οι θεατές να ταυτίζονται με τα επί σκηνής πρόσωπα - η κωμωδία αρχίζει όταν ο ήρωας γίνει ο Άλλος θυμίζει στο θεατή τον εαυτό του στο παρελθόν ή πώς μπορεί να μοιάζει στο μέλλον. Γι' αυτό ο ίδιος ο συγγραφέας δίνει τέτοια μορφή στο έργο του, γι' αυτό η σκηνοθέτιδα θέλει τους ηθοποιούς να κινούνται με την παραμορφωμένη κίνηση εξαρθρωμένης κούκλας. Το γέλιο προκύπτει φυσικά στους θεατές της συγκεκριμένης παράστασης. Δεν είναι όμως γέλιο κωμικό.

Όπως δεν είναι γέλιο κωμικό αυτό που προκαλεί, φερ' ειπείν, ο «Μισάνθρωπος» του Μολιέρου. Ο κόσμος είναι κωμωδία για τον άνθρωπο που αισθάνεται, λέει μια παλιά ισπανική παροιμία. Ο Μπέρκοφ αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο αυτή ακριβώς τη «διανοητική» διάσταση κωμικής πράξης. Τη μετάφραση του «Κβετς» ανέλαβε η Χριστίνα Μπάμπου-Παγκουρέλη. Το απλό όσο και ευρηματικό σκηνικό είναι του Κωστή Δάβαρη, τα κοστούμια της Μαρίας Κονομή και οι φωτισμοί της Κατερίνας Μαραγκουδάκη. Θαυμάσιες ερμηνείες έδωσαν όλοι οι ηθοποιοί - ο Πέτρος Αλατζάς, ο Κώστας Αποστολάκης, η Αννέτα Κορτσαρίδου, ο Βαγγέλης Λιοδάκης και η Αλεξία Μπουλούκου.